LEGE Nr. 2908 din 4 iulie 1921 pentru înfrânarea vagabondajului şi cerşetoriei şi pentru protecţiunea copiilor

CAPITOLUL I: Despre vagabondaj şi cerşetorie

Art. 1

Vagabondajul şi cerşetoria sunt interzise în tot cuprinsul ţării, fiind considerate ca delicte.

Art. 2

Vagabonzi - adică oamenii fără căpătâiu - sunt aceia cari nu au un domiciliu statornic, nici mijloace de hrană şi nu exercită - în mod obişnuit - nici o profesiune sau meşteşug, deşi ar avea mijloace şi putinţa de a o face.

Sunt consideraţi tot ca vagabonzi, supuşi la măsurile şi pasibili de pedepsele contra vagabondajului, toţi indivizii cari, fie că au sau nu un domiciliu oarecare, îşi agonisesc hrana practicând sau înlesnind pe cale publică acţiuni ori jocuri imorale, meserii degradatoare sau, în fine, orice acte ilicite pentru cari nu li s-a aplicat vreo altă pedeapsă.

Art. 3

Se consideră cerşetori, pasibili de pedeapsă în sensul acestei legi, orice persoană aptă pentru oarecare muncă şi care, având mijloace de existenţă, sau putându-şi-le procura, face apel - din obişnuinţă - la caritatea publică, cu scopul de a realiza beneficii personale, în orice mod şi în orice loc.

Art. 4

Nimeni nu poate fi declarat vagabond sau cerşetor dacă nu are vârsta de cel puţin 10 ani împliniţi.

Art. 5

Domiciliul cerşetorului este determinat de o reşedinţă continuă într-o localitate timp de un an.

El se dobândeşte şi se pierde în modul prevăzut în regulament.

CAPITOLUL II: Instituţiuni de asistenţă şi reprimire. Birourile de asistenţă

Art. 6

Pe lângă fiecare comună reşedinţă de judeţ se va înfiinţa un birou de asistenţă, care va îngriji în legătură cu biroul de plasare a găsi locuri de muncă potrivită îndeletnicirilor celor ce caută de lucru, ajutându-i până la plasare.

Art. 7

Comunele sunt obligate să prevadă în bugetele lor un fond special pentru asistenţă.

Din acest fond se va ajuta, cu preferinţă, cerşetorii găsiţi inapţi pentru orice fel de muncă.

Art. 8

Asistenţa socială înfiinţează:

a) Ospicii pentru infirmi şi neputincioşi;

b) Şcoli de îndreptare şi ocrotire pentru minori;

c) Colonii de muncă.

Art. 9

Ospiciile de infirmi sunt destinate a primi exclusiv pe cerşetorii şi vagabonzii infirmi şi bătrâni, inapţi pentru orice fel de muncă, pe cari justiţia îi pune la dispoziţia asistenţei sociale pentru internare. Zisele ospicii vor putea primi şi pe bătrânii, infirmii, nevoiaşii cari vor cere şi vor merita ocrotirea asistenţei sociale.

Şcolile de îndreptare şi ocrotire vor primi pe indivizii mai mici de 18 ani împliniţi, pe cari justiţia îi pune la dispoziţia asistenţei pentru îndreptare şi îndrumare către o meserie.

Coloniile de muncă sunt instituţiuni de corecţiune prin muncă şi vor primi pe toţi aceia pe cari justiţia îi condamnă a-şi executa pedeapsa în acest mod.

Art. 10

Orice persoană aptă pentru o muncă oarecare, internată într-o colonie, este obligată a exercita orice fel de muncă i se dă, potrivit aptitudinilor sale, aşa cum se va arăta în regulamentul de administraţiune al coloniei.

Art. 11

Regimul interior din colonie, disciplina, chestiunea referitoare la remunerarea muncii, reţinerile din salariu, se vor determina printr-un regulament special.

CAPITOLUL III: Constatarea vagabondajului şi cerşetoriei.Triajul. Instanţele de judecată

Art. 12

Toţi agenţii forţei publice, atât în comunele urbane, cât şi în cele rurale, sunt obligaţi a aduce înaintea ofiţerului de poliţie din circumscripţiunea cea mai apropiată de locul unde s-a comis infracţiunea pe toţi indivizii găsiţi vagabonând şi cerşind.

Art. 13

Ofiţerul de poliţie va instrumenta de îndată cazul, pentru a stabili dacă se află sau nu în faţa unui delict de cerşetorie sau vagabondaj, ascultând şi martorii de fapt, de vor fi.

De cele constatate va redacta un proces-verbal, semnat de toţi cei cari au fost audiaţi, contrasemnat de agentul care a prins pe delicvent.

Procesul-verbal va arăta şi instanţa unde urmează a fi trimişi pentru judecată cei învinuiţi de vagabondaj sau cerşetorie, conform art. 17 din prezenta lege.

Art. 14

Individul împreună cu actele adresate se va înainta în aceeaşi zi la biroul de asistenţă prevăzut la art. 15.

Cel mai târziu a doua zi va fi supus unui examen medical amănunţit. I se va stabili identitatea, starea fizică, starea mintală, genul de viaţă pe care îl duce, după care medicul îşi va da avizul dacă este apt sau nu pentru o muncă oarecare, sau urmează a fi trimis în îngrijirea unui spital sau ospiciu.

În localităţile unde nu vor fi birouri de asistenţă, medicul comunal respectiv are obligaţiunea de a examina şi tria pe cei învinuiţi de vagabondaj şi cerşetorie.

Art. 15

În oraşele reşedinţe de judeţ se va înfiinţa câte un birou de triaj al cerşetorilor.

Biroul primind dela circumscripţiile poliţieneşti pe cei găsiţi vagabondând, cerşind, şi în genere pe orice persoană care nu poate justifica că are vreo profesiune sau meserie, îi va supune la examenul unui medic însărcinat special a face triajul lor.

Art. 16

La biroul de triaj se vor întocmi fişele respective conform dispoziţiunilor prevăzute în regulament.

Art. 17

Vagabonzii şi cerşetorii astfel triaţi vor fi înaintaţi de îndată la oricare judecătorie din localitate, iar acei cari intră în cazurile prevăzute la capitolele V şi VI din lege se vor înainta direct tribunalului de judeţ.

Atât judecătoria cât şi tribunalul vor judeca afacerea de urgenţă.

Prin hotărârea condamnatoare judecătoria şi tribunalul sunt obligate a dispune şi arestarea inculpatului.

În cazul când inculpatul are martori de propus şi când această probă e găsită utilă de judecătorie pentru desvinovăţirea lui, afacerea va putea fi amânată pentru a doua zi.

Cel învinuit se va menţine sub pază, iar martorii cari intră în competinţa directă a tribunalului se vor judeca de îndată în camera de consiliu, în complet de 3 judecători, ascultându-se şi concluziunile ministerului public.

Atât cărţile de judecată cât şi sentinţele ce se vor pronunţa în baza prezentei legi sunt fără drept de apel şi recurs, iar în caz de condamnare ele vor prevedea arestarea inculpatului.

CAPITOLUL IV: Penalităţi

Art. 18

Orice individ apt pentru muncă, dovedit culpabil de vagabondaj sau cerşetorie în sensul acestei legi, va fi supus la pedeapsa colonizării pentru muncă dela 5 zile la o lună.

Pedeapsa va fi executată la o colonie de muncă ori în arestul poliţiei sau al primăriei comunei unde s-a săvârşit infracţiunea.

În timpul pedepsei cel condamnat va fi scos zilnic la munca ce necesită măturatul, spălatul şi reparatul străzilor, măturatul şi întreţinerea grădinelor sau localurilor primăriei sau alte autorităţi publice hotărâte de primar sau în lucrări de utilitate publică.

În tot acest timp primarul sau aceia în interesul cărora se prestează munca va îngriji de cele cuvenite condamnatului în raport cu munca depusă.

Ministerul public e în drept a supraveghea îndeplinirea acestei dispoziţiuni.

Art. 19

Este recidivă dacă în interval de un an dela executarea primei pedepse condamnatul va săvârşi o nouă infracţiune similară.

În acest caz el e pasibil de pedeapsă dela o lună la 6 luni, fără aplicarea art. 60 din codul penal.

Executarea pedepsei se va putea face ca şi în articolul precedent.

Art. 20

În cazul când după expirarea şi acestei pedepse cel condamnat va săvârşi înăuntrul unui termen de 5 ani dela executarea ei o nouă infracţiune similară, el va fi pedepsit cu colonizarea pentru muncă dela 6 luni până la 5 ani.

În acest scop instanţa a cărei hotărâre a rămas definitivă o va aduce la cunoştinţa direcţiunii generale a asistenţei sociale, care va îngriji pentru executarea strictă a acestei din urmă măsuri.

Art. 21

Vagabonzii şi cerşetorii găsiţi inapţi pentru orice fel de muncă, precum şi minorii mai mici de 18 ani împliniţi nu vor fi condamnaţi, ci vor fi puşi prin hotărârea tribunalului la dispoziţiunea asistenţei sociale, care îi va putea reeduca, internă sau plasă.

Art. 22

Cei declaraţi vagabonzi sau cerşetori, de naţionalitate străină, vor fi isgoniţi din ţară, după executarea pedepsei, din ordinul guvernului.

CAPITOLUL V: Despre vagabonzii şi cerşetorii minori

Art. 23

Copiii mai mici de 18 ani cari se vor găsi vagabondând, cerşind sau exercitând meserii nepotrivite cu vârsta şi aptitudinile lor, în scopul de a-i face folositori societăţii, pot fi ridicaţi de organele împuternicite de asistenţa socială şi internaţi, cu autorizaţia justiţiei, în şcolile de îndreptare pentru minori, unde vor fi ţinuţi până la majoritate, căsătorie sau intrare în armată.

Asistenţa socială poate încredinţa ocrotirea şi educarea lor unei instituţiuni de binefacere, subvenţionată sau autorizată a funcţiona de organele asistenţei sociale, dacă îşi ia obligaţiunea formală a ţinerii, îngrijirii şi supravegherii lor sub controlul organelor de asistenţă socială a ministerului muncii şi parchetului respectiv.

Art. 24

Minorul însuşi poate cere tribunalului a încuviinţa să fie încredinţat la una din instituţiunile prevăzute de art. 23.

Art. 25

Părinţii şi tutorii vagabonzilor şi cerşetorilor minori nu se vor putea opune la internarea lor decât dacă vor face dovada că au o stare materială şi morală suficientă pentru întreţinerea şi educarea lor sub controlul asistenţei sociale.

Această intervenţiune se va face la tribunal, care, ascultând şi concluziile ministerului public,

se va pronunţa odată cu judecarea chestiunii pentru punerea minorului la dispoziţiunea asistenţei sociale.

Art. 26

În aceleaşi condiţiuni pot fi internaţi pentru îndreptare şi copiii la stăruinţa părinţilor sau tutorilor lor în cazurile prevăzute de art. 329 din codul civil.

Art. 27

Minorii nu vor putea fi scoşi de părinţii sau tutorii lor din instituţiunile unde au fost internaţi până la majoritate, căsătorie sau intrare în armată.

Tot timpul acesta însă asistenţa îi poate încredinţa la diferite ramuri de activitate, iar munca şi întreţinerea lor se va face sub controlul asistenţei sociale.

CAPITOLUL VI: Diferite infracţiuni săvârşite de vagabonzi şi cerşetori

Art. 28

Vagabondul sau cerşetorul care se va găsi îmbrăcat cu port schimbat, sau cu arme, chiar dacă nu le va fi întrebuinţat, ori dacă se va găsi la dânsul paşapoarte sau bilete de drum falşe, sau pe nume de alte persoane, ori având asupră-i orice unelte cari să poată fi folosite, fie pentru săvârşire de furtişaguri sau alte delicte, fie spre a-i înlesni mijloacele de a intra prin case, va fi pedepsit cu munca în colonie dela 1 an la 2 ani, fără aplicarea art. 60 din codul penal.

Art. 29

Se va pedepsi cu munca în colonii dela 6 luni la 1 an:

Orice cerşetor, chiar invalid, care va intra într-o locuinţă sau într-un loc închis, fără învoirea proprietarului sau celor ce locuiesc acolo;

Orice cerşetor invalid care va simula răni sau infirmităţi pentru a provoca mila obştească.

Art. 30

Se va pedepsi la muncă în colonie corecţională dela 6 luni până la 2 ani:

Cerşetorul care va căuta să provoace mila obştească cerşind cu copii mici în comunele unde sunt instituţiuni publice recunoscute de Stat pentru a-i primi.

Se va pedepsi cu aceeaşi pedeapsă:

Oricine va cerşi întovărăşit, afară numai dacă nu sunt soţi şi soţie, tată sau mamă, cu copii mici, în locul unde nu sunt instituţiuni publice, recunoscute de Stat, pentru a-i primi; orbul şi cel care îl conduce sau un infirm de ambele picioare şi cel care îl conduce;

Cu aceeaşi pedeapsă se va pedepsi atât cerşetorul cât şi tovarăşii săi;

Orice cerşetor sau vagabond asupra căruia se va găsi efecte de o valoare mai mare de 200 lei şi care nu va justifica proveniența lor.

Art. 31

Se va pedepsi cu pedeapsa muncii în colonie dela 1 an la 3 ani cerşetorul sau vagabondul care întrebuinţează ameninţări sau violenţe.

Dacă un asemenea cerşetor sau vagabond s-ar găsi îmbrăcat cu port schimbat sau va purta arme, deşi nu le va fi întrebuinţat, sau va avea asupră-i uneltele prevăzute la art. 28, se va pedepsi cu maximum acestei pedepse.

Art. 32

În toate cazurile prevăzute de acest capitol, art. 60 din codul penal este inaplicabil.

CAPITOLUL VII: Dispoziţiuni finale

Art. 33

Orice cerşetor internat într-un ospiciu pentru infirmi şi neputincioşi, după o şedere de cel puţin un an, va putea cere asistenţei sociale a fi pus în libertate dacă va justifica că a dobândit mijloace suficiente de existenţă, sau că altcineva îşi ia obligaţiunea formală a îngriji de dânsul spre a nu-l lăsa să mai cerşească.

Cel pus astfel în libertate, de va fi prins din nou cerşind, se va interna a doua oară şi nu va mai avea dreptul a cere punerea în libertate.

Art. 34

Asistenţa socială poate pune în libertate pe orice individ internat într-o şcoală de îndreptare sau ocrotire pentru minori, dacă va judeca că internarea lui nu mai este necesară.

Art. 35

Toţi cei prevăzuţi la art. 33 şi 34, dacă prin orice mijloace, altele decât cele indicate de aceste articole, vor reuşi să-şi recapete libertatea, vor fi urmăriţi şi internaţi din nou, fără a mai putea avea în viitor beneficiul liberării prevăzut la art. 33 şi 34.

Art. 36

Paza tuturor instituţiunilor menţionate la art. 8 din prezenta lege cade în sarcina autorităţilor militare.

Corpurile de trupă, la intervenirea direcţiei generale a asistenţei sociale, sunt obligate a da efectivele suficiente pentru a face oriunde paza cerşetorilor şi vagabonzilor cari execută lucrări de orice fel.

Art. 37

Data punerii în aplicare a prezentei legi se va determina de ministerul muncii printr-o deciziune ministerială.

Deciziunea va arăta dacă legea urmează a se aplica deodată în întreaga ţară, sau treptat în diferitele judeţe.

Art. 38

Toate dispoziţiunile contrarii prezentei legi sunt şi rămân abograte.

-****-

Această lege s-a votat în Senat în şedinţa dela 14 Aprilie 1921 şi s-a adoptat cu majoritate de şase zeci şi nouă voturi, contra cinci.

Preşedinte, **General C. Coandă**

(L. S. S.) Secretar, I. Br. Hodoşiu

Această lege s-a votat de Adunarea deputaţilor în şedinţa dela 18 Iunie anul 1921 şi s-a adoptat cu unanimitate de nouăzeci şi opt voturi.

Preşedinte, **Duiliu Zamfirescu**

(L. S. A. D.) Secretar, Nicolae Manolescu

Promulgăm această lege şi ordonăm ca ea să fie investită cu sigiliul Statului şi publicată prin Monitorul Oficial.

Dat în Bucureşti, la 4 Iulie 1921.

(L. S. St.)

FERDINAND

Ministrul muncii şi ocrotirilor sociale,
Grigore L. Trancu-Iaşi

Ministrul justiţiei,
M. Antonescu

Publicată în Monitorul Oficial cu numărul 76 din data de 9 iulie 1921